

В.І. Сиротюк, студ. гр. УТ-06, Г.Т. Костромін, доц., канд. екон. наук
Кіровоградський національний технічний університет

Соціальні наслідки кризи на селі та шляхи їх подолання

В статті автори аналізують соціальні наслідки кризи на селі, рівень забезпечення сільського населення об'єктами соціальної інфраструктури, динаміку їх розвитку. Центральне місце в дослідженні займає розкриття необхідності переустрою життя сільського населення, покращення їх соціально-побутових і культурних умов. Вносяться обгрунтовані пропозиції щодо вирішення цих питань.

Розвиток соціальної сфери села є основою для економічного розвитку агропромислового комплексу України.

Актуальність цього напрямку зумовлена ще тим, що з поглибленням кризових явищ загальноекономічного характеру на селі загострюється демографічна криза, зростає безробіття селян, знижуються реальні доходи сільського населення, більшість з них, опинилися за межею бідності. Оплата праці в селах набагато менша, ніж в інших галузях економіки, деградує соціальна інфраструктура села. Соціальний прогрес в селах можливий за умов економічного прогресу, оскільки це взаємозалежні речі.

Соціальна інфраструктура – це сукупність організацій і підприємств, які забезпечують сприятливі умови життєдіяльності людей на виробництві та в побуті. Галузі соціальної інфраструктури не виробляють продукції, але вони створюють умови для її виробництва. Соціальна інфраструктура має множинність інтегрованих галузей і підгалузей. Сюди в основному входять: житло, установи охорони здоров'я, праці, навколишнього середовища, освіти, культури, житлово-комунального господарства, побутового обслуговування, торгівлі, громадського харчування, транспорту, зв'язку, інформаційної служби, дитячих установ, спортивних та культурних організацій тощо.

Сучасний стан і шляхи розвитку соціальної інфраструктури села в статті розглядаються під кутом зору приближення умов життя сільського населення до міських.

Тому метою статті є аналіз сучасного стану соціального розвитку села та розробка шляхів вирішення даної проблеми.

Наведений комплекс основних чинників сільської соціальної інфраструктури умовно можна поділити на три напрями: житло і житлові умови; умови життя населення і безпосередньо соціальну сферу села. Кожна з наведених груп має автономну, суспільну і громадську систему.

Криза в економіці суттєво вплинула як на погіршення цих трьох основних чинників так і на рівень оплати праці селян. У порівнянні з промисловістю, в сільському господарстві вдвічі нижчий рівень оплати праці.

Кількість сільського населення постійно зменшується, збільшується кількість пенсіонерів. Рівень зайнятості сільського населення в працездатному віці низький і складає лише 67 %, а у молоді у віці до 24 років ще нижча – 41,5 %.

Недостатня кількість малих підприємств, які здійснюють побутові послуги. Так, в сферах розваг, культури та спорту від загальної кількості малих підприємств по області їх всього 6%. Малих підприємств, які здійснюють індивідуальні послуги – всього 7,5 % від загальної кількості.

Для розвитку малого підприємництва на селі, вирішення проблеми зайнятості сільського населення, і, перш за все молоді, необхідна більш активна державна підтримка цього сектору економіки у пільговому фінансуванні, оподаткуванні та інших напрямках.

В цілому, соціальна криза на селі суттєво вплинула на рівні функціонування цього важливого сектору економіки України. За два роки продуктивність сільського господарства

знизилась на 9 %.

Таким чином, вирішення проблеми соціального перестрою села у відповідності із затвердженою цільовою програмою, подолання соціальних наслідків кризи на селі, підвищення ефективності функціонування агропромислового комплексу України потребує більш активних дій всіх органів управління по активізації фінансування діяльності села, створенню престижного життя на селі, поступово доводячи її до рівня життя міського населення, вирішення всіх життєво важливих проблем жителів українського села.

Список літератури

1. Державна цільова програма українського села на період до 2015 року. Затверджена Постановою Міністрів України 19.09.2007 р.
2. Соціальний і трудовий потенціал українського села: стан, проблеми, шляхи вирішення. Міністерство Агро політики України. - Київ, 2007.
3. Костромін Г.Т.Розвиток малого та середнього бізнесу - стратегічний напрямок економічного зростання України. Колективна монографія АЕН України. Майбутнє України: стратегія поступу-Київ-Донецьк.-2008.
4. Липчук В.В., Линдюк А.О. Мотиваційні чинники працевлаштування молоді у сільськогосподарських підприємствах. - Економіка АПК, - 2008. -№7. -С.131.
5. Статистичний щорічник України за 2006, 2007 рік.

Одержано 24.04.10

Р.Г.Щербина, студ. гр. ФК 09-1, С.В.Щербина, доц., канд. пед. наук
Кіровоградський національний технічний університет

Вища освіта Великої Британії

Вчені ступені

Вчені ступені у Великій Британії присвоюються студентам, що успішно завершили курс навчання. Формально ступені одного рівня, отримані в різних університетах, нічим не відрізняються одне від одного, але на практиці їх "вага" визначається репутацією університету, що їх присвоїв.

Ось деякі з вчених ступенів першого щабля, присуджуваних університетами Англії й Уельсу:

- BA - бакалавр гуманітарних наук;
- BEd - бакалавр педагогічних наук;
- EEng - бакалавр технічних наук;
- BSc - бакалавр природничих наук;
- LLB - бакалавр права;
- BMus - бакалавр музики;
- BM - бакалавр медицини.

Назви ступенів у різних університетах іноді різні, існують і виключення із правил. У деяких шотландських університетах власник першого ступеня з гуманітарних наук - магістр (MA), а не бакалавр (BA). У деяких університетах, включаючи Оксфорд і Кембридж, BA привласнюється з гуманітарних і природничих наук, однак кваліфікації бакалавра природничих наук (BSc) у Кембриджі немає, а в Оксфорді це вищий учений ступінь.

Щоб отримати ступінь бакалавра, необхідно провчитися три (Англія й Уельс) або